

Rötmånad

Promoe

Ingen hör
Ingen hör
Ingen ser
Ingenting

Svetten klibbar, flugorna surrar
Där är svensken innanför stugornas dörrar
Blodet tjockt, flyter trögt som konversationen
Orden faller kalla ner på kvällsmatsbordet
Magen känns uppsvälld, klockan den tickar
Livet rinner iväg, kastar försoffade blickar
Genom tv-fönstret
Och se det mönstret
Upprepas gång efter gång
Av vårt eget rum
Känns klaustrofobiskt, krympande, kvävande
Tanken kommer, krypande, krälande
Kravlande upp till ytan igen
Krympingar redan som ynglingar, stympade
Stöpta, döpta efter mallen
Känns som svensson över alles
Han sänker volymen på allsång från skansen
Skriker ut sin ångest från en balkong någonstans

[Chorus]
Ingen hör
Ingen ser man
Föds och dör - inget mer va
Ensamheten driver oss till vansinne
Mänsklighetens tid minskar med var timme

Ingen hör
Ingen ser man
Föds och dör - inget mer va
Ensamheten driver oss till vansinne
Mänsklighetens tid

Soporna stinker, flugorna surrar
Luften darrar av värmen, och frugan hon börjar
Men tålamodet tryter, som konversationen
Och blodet flyter ut på kvällsmatsbordet
Magen är uppsvälld, klockan har tickat
Livet har runnit ut, det har gått snart en vecka
Gardinen är dragen för fönstret
Hans rum känns som om det äter honom som cancer-svulster
Hypokondriskt, växande, väsande
Psykologiskt knäckande, jäsande
Mytologiskt förhäxande, täcks han med
Ondskan som blåser bort all eftertänksamhet
Livet en långsam föruttnelse
Överblommad och snart förvuxen
Men människan skördar det i ett slag hårt mot pannan
Den här världen gör det svårt att andas för

[Chorus]
Ingen hör
Ingen ser man

Föds och dör - inget mer va
Ensamheten driver oss till vansinne
Mänsklighetens tid minskar med var timme

Ingen hör
Ingen ser man
Föds och dör - inget mer va
Ensamheten driver oss till vansinne
Apokalypsens tid är snart inne

Ingen ser
Ingen hör
Ingenting

Känns som svensson över alles / x6

Skriker ut sin ångest från en balkong någonstans